

DOL op Oerol

‘Mag ik vannacht jouw kacheltje zijn?’

Cyrano is verliefd. Smoorverliefd. Op Roxane. Maar zijn neus zit ‘m in de weg. Zijn gok is te lang. Hij, de getalenteerde schermer, durft uit schaamte voor zijn lelijkheid niet voor zijn liefde uit te komen. De dichter en aanvoerder van de cadetten van het Franse leger schrijft het ene na het andere magistrale vers. Voor Christian, op wie Roxane wel verliefd is.

Op een open plek in de bossen van Terschelling zit een volgepakte tribune bijna 2 uur ademloos te genieten van ‘Cyrano de Bergerac’. Alle tekst op rijm. Omlijst door **originele livemuziek**. Een verkoelend zeewindje in de rug.

Tijdens het jaarlijks terugkerend Oerolfestival is Terschelling tien dagen lang een podium voor theater, dans, beeldende kunst en muziek. Van spektakelstukken tot mime, van intiem muziek-theater tot hilarische circusvoorstellingen, van westerns tot interactieve installaties. In kerkjes, boerenstallen, op het strand, in de branding, in een weiland of een duinpan.

Waar is het strand breder dan daar, in welk natuureservaat kom je meer vogelsoorten tegen dan op de Boschplaat, waar kun je in het donker op de scherpe weidegeuren je kabouterhuisje terugvinden?

Bij het Paal 8 strand kunnen onverwacht uit het water een paar grote, nieuwsgierige ogen van een Grijs Zeehond je aanstaren.

De Friese paarden op Terschelling hebben lange staarten. Ook de manen zijn lang en golvend. Tegen de schemering staan ze relaxed om een voederplek te keuvelen.

Terschelling is een paradijsje. Het kan onstuimig waaien. Lig je te lang in de zon dan kun je Eva voorbij zien paraderen, met die appel nog in haar hand.

Oerol is een fenomeen, een gevoel, een feestje. Op een paardendrol een klein vlaggetje als richtingaanwijzer. Tien violen horizontaal hangend tussen hoge dennen, met bewegende strijkstokken die dansen op de wind. 10.000 dakpannen in het strandzand die een andere aanblik geven al naar gelang de plek waar men zich bevindt.

‘Im Weissen Rössl am Wolfgangsee’, een kluchtig verhaal dat voor veel hilarische situaties zorgt, met swingende jazz, walsen en gevoelige ballades.

‘Crash’, locatietheater, een wilde cocktail van B-filmhorror, cartoonhumor, fysieke kreukelzones en psychische vangrails.

Sterren en aanstormend talent verdringen zich op het programma. Straattheater aan de voet van de oudste vuurtoren van Nederland, de Brandaris.

Midden op het eiland bevindt zich het festivalhart, Westerkeyn. Kun je ook heerlijk eten.

‘Heeft het gesmaakt’ vroeg het meisje toen ze onze lege borden ontdekte. Ze was één van de

900 vrijwilligers, die het de 50.000 bezoekers naar hun zin proberen te maken. Het was voor haar de eerste keer als vrijwilliger. Ze genoot duidelijk van haar steeds wisselende taken. 'Waar slapen al die vrijwilligers dan wel?' vroeg ik nieuwsgierig. Ze antwoordde: 'Ik slaap in een ruime, maar 's nachts wel erg koude tent. Vooral tegen het ochtendkrieken was het van-nacht behoorlijk frisjes. In het halfdonker hoorde ik toen onverwacht een diepdonkere stem vragen: 'Mag ik vannacht jouw kacheltje zijn?' Ik had daar geen bezwaar tegen. ' Haar oogjes twinkelden.

Hans de Winther

Het verblijf op Terschelling heeft mij geïnspireerd tot de volgende limerick:

*Op het strand van het zonnig Terschelling
Viel mijn oog op een boeiende ronding
Een golf betastte haar tenen
De zon likte haar benen
Nooit zag ik later zo'n stuk in de branding*